

Løvens Part. Jeg tror, at de Herrer skulle hufte paa, at det er udmærket godt at have det ærede Medlem fra Vrå med sig; thi han gaar utvivlsomt slet ikke fra sin Stilling til §§ 3 og 4; det er der ikke fjerneste Tvivl om, men det er saa lidet tilstrækkeligt under de nuværende Forhold, at det snarere er forkludrende overfor Oppositionens Stilling. Jeg bliver derfor mere og mere betænkelig ved at følge det høitærede Udvalg i dets Ledelse af denne Sag. Jeg er ikke under disse Omstændigheder tilbøielig til at undlade at stemme mod Forslaget om, at §§ 1 og 2 skulle gaa ud; jeg agter at stemme for, at de blive staaende. § 3 kan jeg stemme for under Forventning af, at den Forandring sker, som jeg nævnte. Jeg takker det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) for den Forklaring, han gav; jeg forstaar, at det er en Forklaring, i hvilken der kan være en vis Logisk Begrundelse, hvis Texten gav denne Forklaring Ret; men Texten giver ikke denne Forklaring Ret. Der staar ganske simpelt: Hvis „Nogen“, og Titelen er rettet til „Om Birkning af Sygehjælp af det Offentlige og om Regler for Eftergivelse af Fattigundersøttelse“; men dette „Nogen“ sammenholdt hermed betyder „Enhver“, hvad enten han er indenfor eller udenfor Fattigvæsenet. Det betyder dette „Nogen“ i Udvalgets Forslag, og jeg forudsætter ogsaa, at det var Udvalgets Mening, at herefter skulde alle Udgifter, som udredes til Doktor, Medicin, Hospital og Begravelse, opføres paa en særlig Konto i Regnskabet. Det hører ikke til det offentlige Fattigvæsen, men hører til en særlig Konto og bliver for Ingen at regne for Fattighjælp med de deraf flydende Følger. Det er efter min Formening den eneste rigtige logiske Gjennemførelse af dette Forhold, altsaa Texten taler ikke for det ærede Medlems Forklaring. Jeg veed, hvorfor man har sagt det, men jeg siger, det er uheldigt. Det ærede Medlem kan ikke nægte, at de Folk begraves. Naar den, der bliver syg, strax skal have Hjælp til Familien, saa begrave vi ham i det offentlige Fattigvæsens Bøse, og han vil ikke komme ud deraf, naar han skal tilbagebetale Sygehjælpen og Underholdningshjælpen. Det er jo Reglen, at han skal betale tilbage. Man kan eftergive det og det strax, men hvorfor saa i al Verden sætte alt dette Omhvøb ind, hvorfor ikke sige: Det skal ikke betragtes som Fattighjælp; vi ville eftergive det strax. Det er dog imidlertid en ganske urimelig Forklaring, naar man siger: Meningen bag disse Linier er, at det skal eftergives lige strax; sæt det saa op! Det er rigtignok saa

sat to Gange op mod hinanden, men saa kan der være Noget i det; men det skal jeg ganske henstille.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Chr. Jensen) har gjerne Ordet frit her i Salen, har jeg lagt Mærke til i den Forstand, at naar Nogen taler imod ham, er det i det Højeste det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm). Jeg har iagttaget det i de senere Sæssioner. Ganste anderledes er det jo med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halkier); naar han fremfatter logisk sine konverjative Anskuelser, forekommer det mig, at man falder over ham fra alle Sider, saa der ikke bliver en Fjer tilbage af ham. Jeg synes, det er for stor en Forskjel at gjøre imellem to høitagede Kolleger fra samme Kant i den politiske Verden. Det maa maasse være mig tilladt at sige, trods den ved Praxis indførte Fredhellighed af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Chr. Jensen), at den Logik, han bragte til Torvs nu, forstaar jeg ikke, og den passer ikke. Jeg tror ikke engang, at det ærede Medlem kjender Malersfaget gennemgaaende. Det ærede Medlem har paa Grund af sin særegne Stilling som Maler Fordele, som mange andre Malere skulle efter, og det er derfor naturligt, at han ogsaa kun har Arbejdere, der ere bedre stillede og ere under andre Bilktaar end Andre, og jeg tvivler ikke om, at han staar sig udmærket ved det, det er jeg overbevist om; men dermed er det ikke givet, at det ærede Medlem kan indestaa for Malersfaget i Kjøbenhavn. Men selv om han kunde indestaa for en lille bitte Brødel af dem, Lovforslaget vedkommer, hvad gjælder det saa her? Det er ikke Undtagelsen vi tale om, men Reglen, og det ærede Medlem kan ikke saa den Regel dunket ind i vore Hoveder, at Alle de, denne Lov vedkommer, kunne godt foruden at forsørge sig selv ogsaa yde Bidrag til en Sygekasse; thi de kunne det ikke godt Allesammen; det er vittesligt, det tør Enhver her i Salen efter sin Erfaring bestemt vise tilbage igjen, naar det fremsættes her som en saadan Aaastand uden Begrundelse. Selv om Udskillige af dem ville kunne gjøre det almindeligt taget, kan der komme og kommer der Sider under deres Tilværelse, hvor de maa ophøre dermed og kunne gaa Slip af deres Rettigheder. Naar det ærede Medlem siger, at det gaar ned til allermindst 2 Kr. om Dagen, altsaa 8—900 Kr. om Aaret, saa siger jeg til det ærede Medlem, at over 50 pCt., ja maasse over 80 pCt. af dem, denne Lov vedkommer, have aldrig set 8—900 Kr. om Aaret. Det ærede